

[**г҃л** **лв**] Чинъ благословенію неблаговѣчнаго кладбища.

Пришедшіи іерейко кладбищу то сітію водой и кропиломъ, и вжегшіи свѣтии тѣ, вѣмлетъ на себѣ спітракиль, и покадивъ кладбище ѿкрестъ, и ставъ къ востокамъ, начиняется феъчи:

Сщеникъ: Благословенъ бѣзъ наше.

Клиръ: Царю небесному. Трииціе. Оче наше:

Гдѣ помѣлѹй, бѣ.

Слава, и наше:

Пріндите, поклонимся: (тріжды)

И фломъ и.

Принесите гдѣви сънове бѣжіи, принесите гдѣви съны ѿвни: принесите гдѣви славу и честь. Принесите гдѣви славу именіи єгѡ: поклонитесь же гдѣви во дворѣ сїтѣмъ єгѡ. Гласъ гдѣнь на водѣхъ: бѣзъ славы возгрѣмъ, гдѣ на водѣхъ многихъ. Гласъ гдѣнь въ крѣпости, гласъ гдѣнь въ великолѣпіи. Гласъ гдѣ сокровища кедры, и стрыетъ гдѣ кедры лѣбанска. И истина въ тѣльца лѣбанска: и возлюбленныи тѣльца сънъ єдинорожъ. Гласъ гдѣ пресвѣтия юща пламень ѿгнѧ. Гласъ гдѣ страси юща пластино: и страсиетъ гдѣ пластино каддисекдю. Гласъ гдѣнь сверши ющи єлени, и ѿкрыетъ дѣбрѣи: и въ храмѣ єгѡ всакий глаголетъ славу: Гдѣ потопъ насталъетъ, и сядетъ гдѣ царь въ вѣкъ. Гдѣ крѣпости людемъ своимъ дастъ, гдѣ благословитъ люднъ сюмъ мѣромъ.

Сщеникъ: Гдѣ помолимся.

Ликъ: Гдѣ помѣлѹй.

И чтеется надъ кладбищемъ молитва и:

Энаждите и творче всакескихъ, въ начальѣ сотвориши ибо и землю и вѣды, иже верхъ пошашеся дѣхъ бѣжіи: и сювомъ сювомъ собраши вѣды поднебесныя въ сювокуплѣніе єдино: посылаши истиини въ дѣбре, и посредѣ горъ провождали вѣды, напащиши вѣлъ сѣльныя: гвардии

вóды при мѡїсéн въ пъстъини дрѣкомъ оѹсладнѣвый, поразнѣвый камень, и потекоша вóды, и жаждущыя людни своѣ напоинвыи: при єлїсéн же прѣроцѣ солю бе зчадныя вóды и суетливыи, тъи и нынѣ тѣкш бѣгъ и члѣвъ колюбенци, смиренна мѣлкъ ти сѧ, призври на мѣтвѣ на сѧ недостойныихъ рабовъ твоихъ, и ни зпослѣ бѣгословеніе твоѣ нѣное на водахъ сїю, въ ст҃денци сѣмъ сѹщю, ежесиственномъ твоему силою и крѣпкою десницу ѿжени ѿ неѧ всакъ сопротивнѹ дѣтель, и дѣйство дївола: ѿнъ ѿ неѧ всакъ греется и сланостъ и бе зчадство, и бѣгослови и ѿсвати ю, оѹслади же и бѣгочаднѹ сotвори: и всѣмъ прїемлющимъ и пїющимъ ѿ неѧ, и мѣющимъ сѧ ѿ, да ждь быти во здравїе, и и змѣненіе всакїя сиристи и недѣга, и во и суетленіе всакїя болѣзни, въ слаѣ тебѣ єдинаго въ тѣцѣ славимаго бѣга. Ты бо єси бѣгословлѧлъ и ѿсвящалъ всаки складъ, и тебѣ слаѣ возылаемъ, ѡцѣ, и сїю, и стомъ дѣхъ, и нынѣ и пріенши, и во вѣки вѣковъ.

Клиръ: Амнъ.

Абѣ же вѣемъ ищению вода, вливаетъ ю тѣжды крѣтошерази въ ст҃денецъ, глагола:

Сиенникъ: Бѣгословлѧетъ и ѿсвящаетъ ст҃денецъ сей, и вода въ нѣмъ сѹща, бѣгодатио ст҃аго дѣха, и зліѧніемъ воды сеѧ ищениыя, во имъ ѡца, и сїа, и ст҃аго дѣха, амнъ. (Тѣжды)

И творитъ ѡбѣичный дневній ѿпогуш.